

יוסי העצמאות על מירקע הטל-וויה — וכתוצאה מכך הובלט ההבדל ביניהם כפי שלא בלט מעולם.

● **יצחק ברמן**, היושבראש החדש של הכנסת, הפתיע רבים שלא הכירוהו, ושסברו, כי אינו אלא עוד עסקן אפור אחד. ברמן נשא נאום בלתי-שיגרת, ובו בשר-רה של השכלה-ישר, שהיא רל-וונטית מאד במציאות של תש"ם: שתמיד היו בארץ משברים כל-כליים, ביקורת חריפה, מאבקים פנימיים — עוד מאז שמנה הישיב בקושי 60 אלף איש. המסקנה: גם עתה תתגבר המדינה ותתקדם.

● **יצחק נבון**, נשיא המדינה, דיבר, כדרכו, בלשון בני-אדם, מובנת ומעוררת אהדה, המשכנעת את שומעיה, כי האיש מדבר מן הלב. הוא הזכיר את השלום, אך

שלא היתה שיגרתית, כשהוא מנ-הל תעמולה למען התנחלות בכל ארץ-ישראל, מצדיק את המתקת דינם של רוצחי-השבויים מבלי להסבירה ומשמיע את הדברים ה-מקובלים על "ערכים".

היה ברור, כי הקו המפריד ער-בר בין שני הראשונים לשני ה-אחרונים — בלי קשר להשתייכות מיפלגתית פורמלית.

פשעים

שוד הפנטזיה

היהלומים הוחבאו מאחרי

הטפטים, או שמא

הוממנו בתוך הדבק?

הקהל הרב, שמלא את אולם שופט המעצרים התורן בתל-אביב, נראה מאוכזב, הצעיר שהובל פני-מה לא נראה כלל כעבריין. ועוד פחות ניתן היה להאמין לפי מר-

יהלומן הרשקוביץ במיסדר-זיהוי שד באי-הכורסה להציץ דרך חריץ

הבטיח לבית-המישפט, כי יקבל את עצתו של קאזיס, לחקור גם בכיווני חקירה אחרים. קאזיס רמז, כי אפשר לשאלות שעדיין לא נמצא להן פתרון, יכול להיות טמון דווקא אצל הנשדדים. יוסף הרשקוביץ הוא יהלומן המתמחה

שוד ולא לכל מטרה אחרת. בעוד שהרשקוביץ הוא היחיד שהיה מסוגל לזהות, לפי דבריו, את ה-שודד עצמו, הודות לחריץ בליכיי עיניו, הרי שאת האדם שנכנס קר-דם לכן, ושלא היה רעול-פנים, היו מסוגלים לזהות כולם. העובדה ש-שני הנשדדים האחרים לא זיהו את אשכנזי, בניגוד להרשקוביץ, ש-זיהה אותה, היא חסרת הסבר.

עובדה תמוהה נוספת העלה עורך-הדין קאזיס. לדבריו אין היגיון שאדם אשר מתכוון לע-רוך שוד, ייכנס כמה דקות קודם לכן למקום השוד כשהוא גלוי פנים. הרי ברור שיתעורר החשד שנכנס קודם, כדי לראות אם אפי-שר לבצע את השוד, ואם יש את מה לשדוד. העובדה שנכנס תחיי-לה גלוי פנים תאפשר את זיהויו ואת מעצרו. לטענת קאזיס "זהו שודד דבילי". בשלב זה של הדיון המישפטי התעוררה מחלוקת בין השופט לעורך-הדין לגבי השאלה אם שודד יכול להיות דבילי. בוכי-וויץ ביקש מנציג המישטרה לאשר, כי בקאריירה המישטרה שלו כבר נתקל בפושעים דביליים, וב-כך להוכיח לקאזיס, כי יש הגיון בגירסה זו.

למרות העמדה שנקט השופט בוכוויץ, קיימים בכל זאת ספקות נוספים. מחקירת עברו של אשכנזי התברר, כי בעבר עסק בליטוש יהלומים. עובדה זאת מחזקת, לכי-אורה, את החשד נגדו. שכן, אדם שאין לו רקע ביהלומים יתקשה לדעת איזה יהלומים הם בעלי ערך, שכדאי לשדוד אותם. אשכנזי גם הדביק בעבר טפטים ב-מישרדים אחרים בבורסה, ויכול היה לעמוד על סידרי הבטיחות במקום. אולם דווקא העובדה ש-היהלומים אכן היו יקרים מאי, מעוררת ספקות לגבי החשד נגדו. שכן היו אלה ברובם יהלומים מ-סוג פנטזיה, שאינם מלוטשים ב-צורה העגולה הרגילה, אלא ב-צורת לב. יהלומים אלה הם נדיר-רים, ולהם שוק מצומצם. קשה לה-ניתח, כי אדם המבין ביהלומים, יבחר דווקא לשדוד סוג כזה, שקל לזהותו וקשה למכרו.

השופט בוכוויץ החליט לעצור את אשכנזי למשך עשרה ימים, ואסר את פירסום תמונתו. יחד עם זאת התיר בוכוויץ את פירסום שמו של החשוד. נציג המישטרה

נעצר בעת הבדיקות הקפדניות ש-נערכו אחרי השוד ביציאה מן ה-בורסה, ושנמשכו שש שעות. הוא היה בין ארבעת אלפים האנשים ששהו בעת השוד בבניין, ושנכ-לאו בתוכו כאשר נועלו דלתות היציאה עם היוודע דבר השוד. הוא זוהה על-ידי הרשקוביץ, ש-עמד עם השוטרים ביציאה וסקר את העובדים, כמי שביצע את ה-שוד. הקהל בבית-המישפט היה עסוק בניחושים היכן החביא אש-כנזי — אם הוא אכן השודד — את היהלומים, שלא נמצאו, למ-רות החיפושים המדוקדקים בכל הבניין. בין השאר הועלתה האפ-שרות, שאשכנזי החביא את היה-לומים מאחרי הטפטים שהדביק, או שהטמין אותם בתוך דלי הד-בק.

פרקליטו של אשכנזי, עורך-הדין חיים קאזיס, נראה משוכנע כי יצליח לחלץ את לקוחו מן ה-צרה שאלה נקלע. קאזיס הצביע לפני השופט התורן, מנחם בוכי-וויץ, על העובדה שזיהויו של אש-כנזי כלל איננו אמין. לפי העדר יות שנסאפו היה השודד רעול-פנים בכובע גרב. אולם הוא הסיר את הכובע, אחרי שקשר את עי-ניהם של הרשקוביץ, ושל שני אנ-שים נוספים ששהו יחד עימו ב-חדר. לטענת המישטרה הצליח הרשקוביץ להבחין, דרך חריץ ב-כיסוי עיניו, בתווי פניו של ה-שודד. קאזיס טען, כי זהו זיהוי מ-פוקפק ביותר.

בעיקבות השוד הקימה המישט-רה צוות אדיר, שמשמיתו לפענח את הפשע ולהביא לגילוי היהל-ומים ולתפיסת השודד. נציג המיש-טרה הודה בבית-המישפט, כי ה-חוקרים כלל אינם משוכנעים, כי אשכנזי הוא אכן השודד. נוסף לזיהוי המוטל בספק, ישנן עוב-דות רבות נוספות המעוררות סיי-מני שאלה.

חריץ בכובע. בעדותו במיש-טרה טען הרשקוביץ, כי זיהה את השודד גם כאדם שנכנס למישרדו כמה דקות לפני השוד וביקש ש-יעריך עבורו את היהלומים שהיו ברשותו. שני הנשדדים האחרים אישרו גם הם שאדם כזה נכנס לחדר לפני השוד. אך הם לא זיהו את אשכנזי כאותו אדם. גם אש-כנזי עצמו מכחיש שנכנס כלל למישרדו של הרשקוביץ, לא לשם

חשוד אשכנזי כבוי באזיקים

שם כן — תמונה לא

אהו, כי הוא שודד מתוחכם. הור-פעתו עשתה רושם של צעיר נאה ומתגונן.

אולם נגד ניסים אשכנזי (28), הוגשה בקשת מעצר. הוא חשוד בביצוע השוד המזוין הגדול ביותר בארץ.

על פי החשד, אשכנזי הוא ה-שודד שנכנס ביום השישי בשבוע שעבר למישרדו של חבר בורסה היהלומים ברמת-גן, יוסף הרשקו-ביץ, והוציא, באיומי אקדח, יה-לומים בשווי ארבעה מיליון דור-לר, שהם כ-173 מיליון לירות.

המבטים החודרים שנשלחו מכי-וון קהל הסקרנים בבית-המישפט לעברו של אשכנזי, המכחיש את החשד, לא הצליחו לחדר דרך מע-טה השלווה שהפגין. הוא התנהג כאילו רק בטעות התיישב על ספ-טל החשודים, וכי בינו לבין השוד אין מאומה.

יהלומים כדבק. אשכנזי, קבלן טפטים במיקצועו, שעבד ב-יום השוד במישרד אחר בבורסה,

התרכז בעיקר בקריאה לפיתרון הבעיות החברתיות של ישראל. הצעה מקורית: לעזור לאלמנות-המילחמה להתחתן מחדש.

● **מנחם בגין**, ראש-הממש-לה, היווה ניגוד גמור לשני אלה. הוא הופיע על רקע דרמאטי-צב-קני של דגלים, כנשיא של רפוב-ליקת-בנגות, דיבר בלי שמץ של טבעיות, בנימה של תוקפנות מלאי-כותית וסמכותיות מפוברקת. תחת לשים ביום זה את הדגש על ה-מאחד את הציבור, כפי שעשו שני קודמיו, הבלטי דווקא את המפ-ריד, הירבה במישפטים שהתחילו במילים, "לעולם לא!" היה זה נאום-בחירות מיפלגתי גרוע.

● **רפאל איתן**, הרמטכ"ל, הוכיח, כי בשנתה ה-32 הפכה ישראל מדינה נורמלית בהחלט, שיש לה גנרלים נורמליים, "רפול" נראה כגנרל מן המניין של ה-פנטאגון או המסכ"ל הסובייטי, ואף דיבר ברמה האינטלקטואלית ובכושר-האבחנה המצוינים זו זה. לא היתה דבריו אף מילה אחת

בדיקה ביטחונית ביציאה שש שעות ארוכות

ביהלומי פנטזיה, שבבילו אין זא בעיה למצוא להם שוק, קיימת אפ-שרות שהוא ושני הנשדדים האד-רים ביימו את השוד והחביאו א-היהלומים. הם נבדקו אמנם ב-גלאי-שקר (פוליגרף) ונמצאו דוג-ריאמת ביחס לגירסתם, אך ז-חקירה היא רק בתחילתה.